

Справа № 404/7238/24

Номер провадження 2-с/404/53/24

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 листопада 2024 року Суддя Кіровський районний суд м. Кіровограда

-Павелко І.Л., розглянувши заяву представника боржника ОСОБА_1 адвоката Ляшенко Катерини Андріївни про скасування судового наказу від 15.08.2024 виданого за заявою КП «Житлово-експлуатаційна організація № 4» Кропивницької міської ради» про видачу судового наказу за вимогою про стягнення заборгованості за надані послуги з управління багатоквартирним будинком з ОСОБА_1 ,суд,-

ВСТАНОВИВ:

Представник боржника ОСОБА_1 адвокат Ляшенко Катерина Андріївна звернулась до суду із заявою про скасування судового наказу, виданого Кіровським районним судом м. Кіровограда від 15.08.2024 року про стягнення з ОСОБА_1 заборгованості за надані послуги з управління багатоквартирним будинком в розмірі 6197 грн. 80 коп. та судового збору в розмірі 302 грн. 80 коп., в якій вона висловлює свою незгоду з заявленими вимогами.

Відповідно до ч. 1 ст. 170 ЦПК України боржник має право протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення копії судового наказу та доданих до неї документів подати заяву про його скасування до суду, який його видав, крім випадків видачі судового наказу відповідно до пунктів 4, 5 частини першої статті 161 цього Кодексу.

Судом встановлено, що копію оскаржуваного судового наказу було отримано боржником 09.11.2024, що підтверджується відповідним поштовим повідомленням.

Враховуючи, що заяву про скасування судового наказу подано адвокатом Ляшенко Катериною Андріївною до суду 22.11.2024 року, нею не було пропущено визначений ч. 1 ст. 170 ЦПК України строк для звернення до суду із заявою про скасування судового наказу.

Відповідно до ч. 3 ст. 19 ЦПК України наказне провадження призначене для розгляду справ за заявами про стягнення грошових сум незначного розміру, щодо яких відсутній спір або про його наявність заявнику невідомо.

Як встановлено ч. 1 ст. 160 ЦПК України судовий наказ є особливою формою судового рішення, що видається судом за результатами розгляду вимог, передбачених ст. 161 цього Кодексу.

Аналіз норм ЦПК України, які регламентують наказне провадження, дає підстави для висновку про те, що наказне провадження - це самостійний вид провадження цивільного судочинства, що існує поряд із позовним і окремим провадженням, якому притаманна певна процесуальна форма, що має певні

особливості, пов'язані з тим, що ця форма забезпечує захист прав та інтересів стягувача, що має документи проти боржника, який не виконує свої зобов'язання. Метою наказного провадження є спрощення, скорочення та здешевлення судової процедури у тих випадках, коли це можливо та виправдано, та є ефективним засобом захисту прав боржника у безспірних справах. При вирішенні питання про видачу судового наказу суд не перевіряє обґрунтованість заявлених стягувачем вимог, оскільки на час видачі судового наказу суду невідомо про наявність спору між сторонами, через що в разі незгоди із таким наказом боржник може подати заяву про його скасування чи перегляд за нововиявленими обставинами, наслідком чого є скасування судом такого судового наказу, виданого в порядку наказного провадження.

Відповідно до ч. 3 ст. 171 ЦПК України у разі відсутності підстав для повернення заяви про скасування судового наказу, суддя постановляє ухвалу про скасування судового наказу, в якій роз'яснює заявнику (стягувачу) його право звернутися до суду із тими самими вимогами в порядку спрощеного позовного провадження.

Строк на звернення з заявою про скасування судового наказу не пропущено, оскільки наказ заявниці отримала 09.11.2024 року.

Таким чином, після надходження заяви про скасування наказу суд за результатами її розгляду наділений повноваженнями лише на скасування судового наказу, оскільки подання такої заяви свідчить про наявність спору між сторонами. А тому суд вважає за необхідне даний судовий наказ скасувати.

Суддя зазначає, що склад та розмір витрат, пов'язаних з оплатою правової допомоги, входить до предмету доказування у справі, при цьому, в силу принципу змагальності сторін, обов'язок доведення обставин, що мають значення для справи і на які сторона посиляється, як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених ЦПК України, покладається саме на сторони по справі. Отже стягувач за правилами наказного провадження буде позбавлений можливості довести неспівмірність заявлених вимог про стягнення витрат на професійну правничу допомогу або погодитися з розміром цих витрат.

Із зазначених норм матеріального права та процесуальних норм встановлено, що судові витрати підлягають розподілу між позивачем та відповідачем (сторонами у позовному провадженні) у разі вирішення спору по суті, тобто при ухваленні судом остаточного рішення, оскільки саме тоді на суд покладається обов'язок вирішення питання щодо розподілу судових витрат з урахуванням приписів частин 3 та 8 ст. 141 ЦПК України та застосування пропорційності, що передбачено вимогами частин 1 та 2 ст. 141 ЦПК України.

Разом з тим, ЦПК України містить визначеного порядку розподілу судових витрат між учасниками наказного провадження, зокрема, не містить норми, відповідно до якої у випадку скасування судового наказу на заявника, за судовим наказом, покладалася би обов'язок відшкодування боржнику судових витрат. Отже, судові витрати підлягають розподілу тільки за результатами розгляду справи. У справі наказного провадження спір між стягувачем та боржником суд не вирішує, а тому підстави для розподілу судових витрат відсутні. Отже саме по собі звернення кредитора (стягувача) з такою заявою до суду про видачу судового наказу не свідчить про необґрунтованість дій останнього (зловживання своїми правами), що могло б бути підставою для стягнення судових витрат, оскільки зазначене є його диспозитивним правом, передбаченим процесуальним законодавством.

З огляду на викладене, суд приходить до висновку, що вимога про відшкодування витрат на професійну правничу допомогу задоволенню не підлягає, оскільки зі змісту норм ЦПК України заявник позбавлений можливості заперечувати проти вимог боржника, що стосуються відшкодування витрат на правничу допомогу.

При цьому, з огляду на приписи ч. 2 ст. 164 ЦПК України, можна дійти висновку, що законодавець розподіл судових витрат, що понесені у наказному провадженні, пропонує вирішувати при пред'явленні стягувачем позову до боржника у порядку позовного провадження.

Відповідно до ч. 3 ст. 171 ЦПК України, в ухвалі про скасування судового наказу суд за клопотанням боржника вирішує питання про поворот виконання судового наказу в порядку, встановленому статтею

444 цього Кодексу.

Отже, законодавцем визначені процесуальні дії суду, які можуть мати місце разом зі скасуванням судового наказу поворот виконання судового наказу. Питання стягнення судових витрат судом не вирішується.

При цьому слід зауважити, що скасуванням судового наказу спір по суті не вирішується. Тому підстав для стягнення судових витрат на користь заявника не має.

Отже боржник не позбавлений права стягнути відповідні витрати з стягувача (заявника) в порядку позовного провадження.

На підставі наведеного, керуючись ст.170,171,260,261 ЦПК України, суд,-

ПОСТАНОВИВ:

Заяву представника боржника ОСОБА_1 адвоката Ляшенко Катерини Андріївни про скасування судового наказу задовольнити повністю.

Скасувати судовий наказ, виданий Кіровським районним судом м. Кіровограда 15.08.2024 року по справі № 404/7238/24, провадження № 2-н/404/983/24 за заявою КП «Житлово-експлуатаційна організація № 4» Кропивницької міської ради» про стягнення з ОСОБА_1 заборгованості за надані послуги з управління багатоквартирним будинком в розмірі 6197 грн. 80 коп. та судового збору в розмірі 302 грн. 80 коп.

В задоволенні вимог про стягнення судових витрат та на правничу допомогу відмовити.

Роз'яснити КП «Житлово-експлуатаційна організація № 4» Кропивницької міської ради» право на звернення з тією самою вимогою до суду у порядку спрощеного позовного провадження.

Ухвала оскарженню не підлягає і набирає законної сили з моменту її підписання суддею.

Повний текст ухвали складено 26.11.2024 року.

Суддя Кіровського

районного суду

м.Кіровограда І. Л. Павелко